

Serbian
Letting Off Pressure
63-0113M

OSLOBAĐANJE OD PRITISKA

Phoenix, Arizona, SAD
13. januara 1963.

www.messagehub.info

null
"...u dane glasa..." Otk. 10:7

Uvod

Veličanstvena služba William Branhama je bio odgovor Svetog Duha na proročanstva Svetog Pisma iz Malahije 4:5-6, Luke 17:30, i Otkrivenja 10:7. Ova služba koja je obišla svet bila je kulminacija mnogih drugih Biblijskih proročanstava i nastavak Božijeg delovanja Njegovim Duhom na kraju vremena. O ovoj službi se govori u Pismu, kao o onoj koja treba da pripremi ljude za drugi dolazak Isusa Hrista.

Naša molitva je, da ova štampana Reč bude upisana u vaše srce dok pažljivo sa molitvom budete čitali ovu propoved.

Mnogi napori su načinjeni da bi vam se obezbedio tačan i neskraćen tekst transkripcije, no ipak Engleski zvučni-audio snimci najbolje predstavljaju propovedi koje je propovedao William Branham.

Zvučne-audio i tekstualne forme više od 1.100 propovedi koje je propovedao William Branham su dostupne i mogu se besplatno skinuti (download) i štampati na mnogim jezicima.

Ova se propoved sme kopirati i deliti pod uslovom da se neizmenjena kopira u celini te da se deli besplatno.

OSLOBAĐANJE OD PRITISKA

1 Dobro jutro prijatelji. Upravo sam malopre razgovarao sa pastorom. I to je jedna tako velika privilegija doći u ova mala nebeska mesta odmora kao što je ovo. Upravo se osećate, pa, samo sedite i slušate službu. I ima nečega na ovom malom mestu. Rekao sam svom sinu, idući oko zgrade pre nekoliko trenutaka, da vi upravo izgledate kao... Ja upravo-upravo volim doći ovamo i sesti i slušati jedno vreme, i slušati šta drugi imaju da kažu. Mi propovednici znamo da je to za nas izvredno vreme. Obično stalno mi moramo govoriti, a neko nas sluša. Ali i mi volimo sesti i takođe slušati.

Vi imate finog pastora, i ovaj predivni mali hor, i Sionske pesme. Mesto je upravo lepo i ne previše doterano, upravo nešto što bi mi nazvali kućom. I tako ja-meni se to sviđa, zaista veoma. Bog neka vas zauvek obilno blagoslovi sve. Hmm.

2 Bio sam...mislio sam u svom srcu, da čujem ovde ovu malu sestru, od malopre, šezdeset i pet godina u službi Gospodu. Pomislio sam da sam ja već dovoljno star da bih mogao prestati, ali izgleda da nisam nakon ovoga. Ovde je neko ko mu služi već šezdeset i pet godina. Pa to bi bilo otprilike, pa, dvanaest ili četrnaest godina pre nego sam se ja rodio, a ona Mu je već tada služila. Tako, to je predivno.

Govorio sam na pogrebnoj službi, pre izvesnog vremena, jednoj malojoj staroj dami, nekih osamdesetpet godina staroj, koja je otišla u susret Gospodu. A ona je bila jedna draga mala stara žena.

Vi što ste čitali moju životnu priču, ta...gde sam ja pitao tog dečaka da li će mi sačuvati to odelo, znate već, a on je imao ta mala izviđačka odela. A ja sam uvek želeo biti vojnik, pa sam ga zamolio ako bi ga on sačuvao nakon što bi ga iznosio, a on je obećao da hoće. A kada sam otišao da ga uzmem, imalo je samo jednu levu nogavicu. I to je bila...Nosio sam tu nogavicu u školu. I bila je to...

3 A to je bila njegova majka koja je upravo umrla, gos. Ford. A oni spadaju među siromašnima od najsiromašnijih. Loyd, dečak koji mi je dao tu nogavicu, bili smo drugari još od ranog detinjstva. On je samo malo stariji od mene. A ja sam mu rekao: "Loyd, odakle bi voleo da uzmem pogrebni tekst?"

A on je rekao: "Brate Bili," rekao je: "upravo...voleo bih da govoriš o ovome, ako je to Gospodnja volja, upravo o jednoj sigurnosti da će se moja majka ponovo vratiti."

Rekao sam: "Pa dobro!"

Tako da sam uzeo tekst iz Joba: "Ako čovek umre, hoće li on ponovo živeti?" I ja sam to uzeo iz...verujem, Joba 14, mislim da je tako. A Job je video... Kako je to u biljnom životu, kada on umre, to ponovo živi. Tako da sam uzeo temu iz "Sve što živi prema Božijoj volji i svrsi ima uskrsnuće."

A budući da sam misionar, i putujem okolo po svetu, imao sam privilegiju da vidim mnogo bogova i njihove...životne filozofije, i šta sve ljudi proslavljaju. A u svemu tome, to je sve samo to, jedna obična filozofija, sve što je izvan Hrišćanstva. Hrišćanstvo ima Istinu!

4 Dakle, mi znamo da je ovaj svet jedna tvorevina. A pre nego što može postojati tvorevina, mora postojati Tvorac te tvorevine. A taj Tvorac sebe izražava kroz tvorevinu. Kada ne bi imali čak ni Bibliju, mi bi upravo i dalje znali Istinu, kao što je znamo. Ova Biblija samo dovodi u red te stvari.

Dakle, Bog stvarajući tvorevinu, izražava Sebe nazad kroz tu tvorevinu. I On nije Bog samo neke jednoobrazne serije proizvoda. On je Bog raznolikosti. On pravi velike planine, i male planine; i On tvori pustinje, a On tvori i jezera; i On tvori malo drveće, i veliko drveće; i belo cveće, i crveno cveće; i On tvori male ljude i velike ljude; i crvenokose žene, i crnokose žene. I On nas tvori drugačije, zato što nas On želi takve. On je Bog raznolikosti. I On čini da neko bude bogat, a neko siromašan, a nekog u sredini. Ali mi imamo svoje mesto u tome da služimo Bogu i to je mesto na koje nas je On postavio, ako mi samo ostanemo na tom mestu.

5 Rekao sam: "Dakle, ako posmatrate jedan mali cvet." Ovo je bilo negde u Oktobru. Rekao sam: "Ta semena...Mi smo sada imali mraz, i mala semena su otpala dole. A cvet je umro a mala semena su se vratila nazad u zemlju. I Bog je imao pogrebnu službu, i u jesen pada kiša, te velike kapljice suza padaju sa neba, sahranjujući ih. I onda dolaze kroz Kentaki," rekao sam: "sledećeg dana na velikim prsima planina, i On postavlja Svoje bukete širom zemlje, lišće je crveno, smeđe i žuto." Razumete?

On je ožalošćen zato što su mala semena umrla, i On ih sahranjuje pod zemlju. I On sasvim sigurno zna da čim se zemlja bude postavila u određenu poziciju u odnosu na sunce svako od njih će ponovo ustati. Ali to je upravo jedan program kroz koji On prolazi da bi nam govorio da postoji uskrsnuće.

6 Dakle, zapazili smo kod sunca. Ono se rađa ujutru i ono je jedna mala beba kada se rodi. I ono treba da ugreje zemlju i da uskrsne semena koja su u zemlji. I ono, negde oko osam sati ujutru počinje da uči da čita, i negde oko deset jedanaest sati ono je izašlo iz škole. Steklo je obrazovanje. U podne je u svojim srednjim godinama. U dva popodne ono je negde u mojim godinama. U pet popodne ono je u godinama moga oca, i sestre koja je tamo pozadi. I nakon izvesnog vremena, ta veličanstvena

stvar koja je osvetljavala zemlju i služila Božijoj svrsi, umire tamo negde na zapadu. Da li je to njegov kraj? Ono se nanovo rađa, ponovo izlazi sledećeg jutra. Razumete? Bog u svakoj etapi!

Uzeo sam oko dvadeset minuta da samo objasnim šta je sve to bilo.

7 Dakle, vi sada to vidite. Rekao sam: "Zašto?" Postoji jedan zahtev. I ja volim ovo reći u jednoj ovakvoj crkvi. Postoji jedan zahtev koji se tamo traži. Bez obzira koliko je divno to seme, ono mora biti oplođeno. Ono mora biti oplođeno. I ako ono služi Božijoj svrsi, ono je oplođeno, zato što pčele nose polen i tako dalje.

Dakle, mi nalazimo, šta ako mali ljiljan, ako on...lep, naporno radeći i dan i noć, on otvara sebe širom, a pčela naleti i jednostavno samo uzima njegov med, potpuno besplatno kao bilo šta drugo. Ne kaže ništa zbog toga. I on je naporno radio samo da bi dao svoj med. A onda prolaznik vidi njegovu lepotu. I upravo sebe pokazuje lepim, tako da ga prolaznik može videti, voli lepotu. Onaj koji voli njegov miris udiše ga zabadava, a mali ljiljan naporno radi samo da bi sebe načinio korisnim na zemlji, razumete, da bi proizveo med, lepotu, i on je pogrebni cvet, za bilo šta da je korišćen, kao svadbeni cvet, bilo šta. On upravo svoju malenkost daje zabadava. A kada umire on ustaje ponovo sledeće godine. Razumete? Sve.

Šta ako bi mala stabljika kukuruza rekla: "Žao mi je. U meni nema ničega lepog. I ja nemam nikakvog meda da ti dam. Ja nemam ni ovo, ni ono, ni ono treće."

Ali Gospodar svega toga kaže: "Da, ali mali ljiljan nije mogao praviti kornfleks." Razumete? Mi svi-mi svi imamo posao koji treba da obavljamo. Mi služimo Bogu u kategoriji u koju smo mi stavljeni, i to se upravo isto tako vraća nazad.

8 Dakle, uprkos svemu tome, rekao sam: "Evo male majke Ford, kako je ja poznajem. Ona mi je prala moje malo prljavo lice kada sam bio klinac, mnogo puta. Oni su bili siromašni koliko su samo mogli biti. Ali ona je bila rođena kao žensko, predivna devojka. I ako se ona rodila kao žensko to je bilo sa jednom svrhom, da bi imala svog para, muškarca. I ona jeste. Bila je jedan odani partner. Živela je sa svojim mužem nekih šezdeset godina, ili više, i ne znam niti jednu odaniju ženu, bila je prava dama. I budući da je ona bila takva u tom ujedinjenju, oni su trebali imati decu."

"Evo ovde sede njena fina deca, upravo predivna. Tvoja deca nikada ne bi želela bolju majku. Ili, da li bi? Razumete? Ne. Njen muž nije mogao želeti bolju ženu."

Rekao sam: "Bila je siromašna koliko je to samo mogla biti, ali niko nikada nije mogao doći do njenih vrata, ili neko u potrebi, a da im ona ne

da ono što im treba. Komšiluk, bez obzira u kakvoj nevolji su oni bili, gospođa Ford, u ma koje doba noći, bila je tamo da im pomogne, da učini bilo šta što je mogla, sa onim što je ona imala da učini."

9 I rekao sam: "I iznad svega toga, imao sam jednom privilegiju da vidim kako je Sveti Duh oplodio to seme. Ona je bila nanovorođena od Božijeg Duha." Rekao sam: "A sada ćemo mi nju posejati, uskoro, u zemlju. I ko to inteligentan može ustati i reći da ona neće ponovo uskrsnuti?"

"Ako kažete da ona neće ponovo ustati, znači da se život nije spustio dole u dno drveta pre nego što je došao mraz da bi se sakrio, da bi se vratio nazad sledeće godine sa novim lišćem. Ako to ostane tamo, ako taj sok ostane u drvetu, dok ne dođe mraz i mraz ga udari, to će ubiti klicu života i drvo bi umrlo. Ali neka inteligencija... Drvo nema svoju. To je biljni život. On nema inteligenciju. Ali ga nešto kontroliše. Pre nego što dođe mraz ili ma šta u zemlji, pa u Avgustu to lišće otpada sa drveća jer sok napušta drvo i odlazi dole u koren, skroz pod zemlju, da bi sakrio tu klicu života, da bi ga vratio ponovo nazad sledeće godine sa novim rodovima."

10 Šta to čini? Kakva inteligencija? Ta ista inteligencija kontroliše naš život. To je tačno. A pre nego što bi mogli reći da nema uskrsnuća za jednu malu vernicu kao što je ona ovde, koja je služila Bogu šezdesetpet godina... Razmišljao sam o njoj dok je ležala tamo prikopčana na kiseonik, i dok je udisala vazduh. Moj Bože, pa ona će jednog dana ustati. Ona upravo mora. To je sve.

A pre nego što bi vi rekli da ona neće, morate onda reći da ne postoji proleće i da nema uskrsnuća semenima, i da nema leta ni zime, i da nema izlaska i zalaska sunca, i da nema ničega u tome kao što je Reč Božija. Pa, bilo bi suludo reći tako nešto. Postoji uskrsnuće. Upravo toliko sigurno kao što se ovaj svet okreće, okolo i okolo sunčevog lica ponovo, to sunce će...ima zadatak od Boga, da pošalje tople zrake tom biljnom životu.

11 I čim vreme počne da isčezava, dok ponovo Večnost ne nastupi, i dok se taj S-i-n tamo ne pojavi, nešto će se dogoditi. I ti životi koji su bili oplodeni u Njemu će ustati ponovo. To jednostavno mora. Ne postoji način da ikako to bude drugačije. Vidite, Tvorac izražava Sebe u Svojoj tvorevini? Razumete? To je ono što Bog čini. I mi možemo pogledati napolje, ma ko je i napola inteligentan, može pogledati napolje i videti tog Boga, da se Hrišćanstvo temelji na uskrsnuću.

12 Dakle, ako ja bacim ovaj komad na pod, dakle, to je otišlo dole. I ja sam došao ovamo preko i uzeo sam nešto slično. Dakle, to nije uskrsnuće. To je zamena. No uskrsnuće je da ovo isto podignem gore. A i mi se ponovo vraćamo nazad. Upravo...Ako vi posejete žuto seme kukuruza, ono će proizvesti jedno drugo žuto seme kukuruza. Razumete? Tako i mi idemo

Hvala Ti, Gospode, što skidaš pokožicu sa mojih očiju.

Zato što je On najpre ljubio...

Sva hladnoća je sada isčezla. Završeno je sa mojom bolešću.

Pribavio moje spasenje

Na Golgoti.

Dakle, dok mi to pevamo još jednom, želim da vi samo-da se rukujete sa nekim ispred vas, iza vas, sa vaše strane. Recite: "Bog te blagoslovio putniče, brate, sestro. Drago mi je što imam sa vama ovo zajedništvo." Nastavite da se molite za mene kada to sada budete učinili, dok mi ponovo pevamo.

Ja...

Zato što je On mene ljubio najpre;

I pribavio moje spas-...

Pre nego što predamo službu pastiru, podignimo samo sada svoje ruke, i od sveg srca pevajmo iz dubine svoje duše. Da li Ga ljubite? Recite: "Amen." [Zajednica kaže: "Amen." - Urednik.] Recimo to ponovo: "Amen." ["Amen."] To znači: "Neka bude tako." Ja Ga ljubim. Svi sada zajedno, hajde da to pevamo od sveg glasa.

Ja...ja...

Pastore. Bog te blagoslovio. Oprostite mi što sam vas toliko dugo zadržao. [Pastir kaže: "Sve je u redu." - Urednik.] Hvala vam.

sedeo. I da je tamo molitva vere bila moljena od strane cele zajednice za mene. Sada ću ozdraviti. To je to. Ja sam završio s time." A sada, podignite svoje ruke, govoreći: "Ja sam se upravo sada uhvatio za to." Bog vas blagoslovio.

68 A sada upamtite, verom, razrešite tu stvar, upravo sada, tamo gde sedite. Danas, nedelja, desetog, verujem da to jeste, ili 13.-og. "Ovog, 13.-og dana u Januaru, u ovoj maloj crkvi Božijoj, na ovom određenom mestu, molim se molitvom vere, sa propovednikom i sa evanđelistom, i sa zajednicom; jedni se mole za druge. Ovo je dan mog isceljenja, upravo ovde, Gospode. Ja sam Tvoj orao. Nalazim se u zoni skloništa. Imam pravo na svaki otkupni blagoslov koji je On otkupio za mene. Ovde sam ja, upravo sada."

69 Nebeski Oče, predajem ih Tebi. Udružujem svoju molitvu sa njihovom. I sada, verom mi se podižemo sa ovog mesta, gore iznad sfera, i atmosfere, i sfera i sfera, i idemo dalje od zvezda, meseca, skroz gore do Mlečnog Puta, do Prestola našeg Boga Oca, velika duga nad predivnim oltarom od slonovače. Tamo na oltaru je krvareća Žrtva. I mi gledamo na Njegova leđa, kao što su nam proroci zapovedili, i govorimo: "Njegovim ranama mi smo isceljeni." Oče, ja Ti dovodim svakog od njih Tebi. I On je rekao, Lično, "Ako ćete vi moliti Oca ma šta u Moje Ime, Ja ću to učiniti."

Dakle, Oče, Bože, molim se za ove bolesne ljude. Oni su razrešili jutros tu stvar. Ja to verujem od sveg srca. Ovo je čas za molitvu vere. I verujem, dok se molim da Ti isceliš svakoga od njih. Oni to prihvataju. I ovde mi razrešavamo to, kao jedno podsećanje da smo mi bili pred Božijim prestolom jutros. To je završena stvar. Bog je obećao.

Dakle, Gospode, pisano je u svetom Marku, u 11.-oj glavi i 22.-om i 23.-em stihu: "Ako kažete ovoj planini: 'Pomeri se,' i ne sumnjate u svom srcu, već verujete u ono što ste rekli da će se ispuniti, možete imati ono što ste rekli." Gospode, bilo je rečeno, a sada neka bude učinjeno. U Ime Gospoda Isusa Hrista, ja to prihvatom za svakoga pojedinog i za Tvoju slavu.

70 A sada, verujte svim srcem. I sa pognutom glavom, pevajmo ovu staru crkvenu pesmu, Ja Ga Ljubim. "Ja Ga Ljubim, zato što je On najpre ljubio mene i pribavio moje spasenje na Golgoti." Da li prihvatate da je vaše isceljenje, vaše spasenje, vaš obnovljeni duh, došao u kuću za sklonište? Da li to prihvatate? Podignite ruke i recite: "Ja to prihvatom. Ja to verujem. Upravo sada verujem." U redu, svi zajedno sada.

Ja Ga Ljubim,

Hajde da proslavljamo.

Ja Ga Ljubim...

dole kao smrtnici, a ustajemo kao besmrtni. I toliko nam je drago zbog tog dana. A to je...Cela Hrišćanska nada je izgrađena upravo tamo, upravo samo tamo.

Tako da, kada se sastajemo i sedimo u Nebeskim mestima na jedan ovakav način u Hristu Isusu, kakva li je to samo privilegija za sve nas, i mlade i stare, da gledamo u to vreme kada će doći Isus.

13 Dakle, sa jednom zajednicom kao što je ova, i sa Božijim Duhom koji je ovde onako kako On jeste, mogao bih o tome govoriti sve do devet sati uveče, ili osam sati uveče, sve do vremena da se ide u Crkvu Četiri Ugla, a i dalje se osećajući dobro. No mi se moramo zaustaviti. Oni ne žele da im zagori pasulj, i tako dalje, znate već. Tako da smo se mi samo okupili malo da imamo zajedništvo i da budemo ovde. Ovaj predivan brat i ovo predivno stado, sa kojima ste vi saputnici ovde. I mi dolazimo do vas da sednemo pod vaše drvo i da imamo malo zajedništva.

Tako onda, hajde da pročitamo Reč iz Božije Biblije, i da uzmemo odande jednu malu temu i da govorimo o tome par minuta. A pre nego što to učinimo, hajde da pognemo svoje glave i govorimo Autoru ovoga, pre nego što pristupimo Njegovoj Reči.

Pitam se sada, sa pognutim glavama, da li neko u zgradi ima neki zahtev, koji biste vi želeli pomenuti pred Bogom? Vi to samo čuvajte u srcu i samo podignite ruke za trenutak. Bog vas blagoslovio.

14 Naš Nebeski Oče, jutros smo zaista privilegovani ljudi, uprkos ovom svetu koji se menja. A mi smo se uhvatili za ruku nepromenljivog Boga. Vremena se mogu promeniti, ali On je večan. I Njegova Reč je u našim srcima. To je glavna stvar naših misli. One se uvek vraćaju na Reč. To je sidrište našeg srca. Toliko smo zahvalni radi toga.

Zahvaljujem Ti, Gospode, za ovo malo mestašce ovde u Četrdeset i Četvrtoj Ulici, gde se propoveda Evanđelje i mesto koje je posvećeno, a ljudi su posvećeni Tebi. I molim se da Tvoji blagoslovi zauvek budu sa njima. Uvećaj im poznanje Tvoje Reči i Tvoje milosti, i daj im dobre stvari iz života, i Večni Život, da bi svi mi mogli doći do jednog mesta, tog velikog Neba, jednog dana kada dođe Isus.

15 Blagoslovi nas zajedno. I pogledaj na te ruke, Oče, što su bile podignute pre nekoliko trenutaka. A dole ispod njih je bio razlog što su se podigle. Molim se Bože, da Ti koji poznaješ tajne ljudskih srca daruješ te molbe. Ja se molim zajedno sa njima, danas na Tvom oltaru. Odgovori, Oče. Molim se u Isusovo Ime.

Blagoslovi Reči jutros. "I neka razmišljanja našeg srca budu Tebi prihvatljiva." Blagoslovi Svoju Reč dok je čitamo. I male zabeleške na teme, stvari koje bi mi objasnili. Budi Ti s nama i pomози nam. Da kada

odemo odavde, da bi mogli ići i reći: "Srca su nam gorela, zato što smo slušali Sionske pesme, svedočanstva srca, a Reč je svedočila našem srcu." U Ime Isusa. Amen.

16 Dakle, veoma često, ja volim da pričam. I ja mogu previše da pričam, a sada je već skoro dvanaest sati. Tako da ćemo vas zamoliti, možda, da otvorite Pismo, ako biste želeli čitati Pismo sa nama, ili ga zabeležiti.

Najpre želim čitati iz Knjige Solomonove Izreke. Mislim da sam jutros otvorio tamo, dok sam prelistavao. Izreke, 18.-ta glava i 10.-ti stih.

Jaka je Kula Ime Gospodnje; u nju beži pravednik i nalazi zaštitu.

A onda u Isaiji 32:2, želim čitati sledeće, 32:1 i 2.

Evo, pravedno će vladati kralj. Po pravdi će vladati knezovi.

Svaki će biti kao zaklon od vetra i utočište od oluje, kao potoci u suvoj pustari, kao senka velike stene u zemlji ispucanoj od suše.

17 Ovo može delovati kao veoma čudan tekst, da se iz njega izvuče jedan zaključak, no jutros želim uzeti iz njega jednu temu: Oslobođenje Od Pritiska. I to deluje veoma prikladno za ovaj dan. I bio sam do kasno budan sinoć, i to negde oko dvanaest i jedan sata pokušavao sam razmišljati: "Dakle, gde da idem ujutro?"

A oni su mi rekli: "Tamo gore do te male Crkve Božije za koju si mislio da je lepa, tamo gore u Četrdeset i Četvrtoj Ulici ili Aveniji, koja god da je."

I rekao sam: "Ooo, sećam se toga." I pomislio sam: "Pa šta ću tamo govoriti?" Rekao sam: "Dakle, sećam se poslednji put kada sam bio tamo, osećao sam se toliko kao kod kuće, upravo opušten." Pomislio sam: "To bi bila jedna dobra tema: 'Oslobođenje od pritiska.' To je dobra tema da se govori, ujutru u toj maloj crkvi." I sada... Pribeležio sam ovde nekoliko kratkih beleški i možda ih prokomentarišem na par minuta.

18 A mi živimo u danu kada ima puno pritiska. Svugde, svi su toliko napeti. I dole niz ulicu po vrelom asfaltu, a oni ne mogu čekati da se otvori semafor, i znate već, pregaze vas. Oni ne idu nigde, uopšte ne, ne idu. A oni su toliko silno spremni za trku, ali jedino što ja znam je trka ka Večnosti. I oni... I vi morate paziti i na jednu i na drugu stranu. I-i onda to je... Rekao sam: "Tamo postoje samo dve klase koje tamo žive, a to su brzi i mrtvi. A oni koji nisu brzi brzo umiru." I ja-ja...Moj Bože! Veoma je opasno u ovim danima, sve je u jurnjavi i trci.

19 Bes? Moj Bože! Jedna jadna mala dama juče, ja... Brat Vilijams, pretpostavljam, nije to zapazio. Ali mi smo trebali da se polukružno okrenemo. Mi smo krenuli u posetu njegovom sinu, a on nije bio kući. I mi smo se okretali nazad. A jedna mala dama, trebali smo joj to pustiti, ona

dva ili tri skoka, i pas će ščepati tog mališu. Bio bi progutan samo u trenu. Ali nedugo zatim je video jednu malu rupu u steni. I pomislio je: "Ako bih samo mogao stići do te stene onda bih bio siguran." I upravo kako je pas trebao učiniti svoj poslednji skok na njega, osetio je već njegov vreli dah na stopalima, ali odjurio je pod stenu. Onda je mogao da se smiri i ispusti pritisak. Pas nije mogao da izgrebe tu stenu.

Gospode Isuse, molim Ti se jutros, Gospode, ako neka od ovih Tvojih malih stvorenja, koji su se malo udaljili od svoje zone bezbednosti; i oni mogu osetiti vreli dah pasa pakla, mlade žene i mladi muškarci, galopiraju iza njih, videći kako se njihovi živote raspadaju sa druge strane. Neka bi oni jutros požurili do te pukotine u Steni. Postoji jedna. Pravednici trče ka njoj i tamo su bezbedni. Daruj to, Oče, kroz Isusa, Tvog Sina.

65 I dok su nam glave još pognute, i srca vam pognuta, takođe, hoćete li, ako jutros još niste u toj Steni, hoćete li podići svoje ruke Bogu? I recite: "Bože, dopusti mi da sada dođem u tu zonu sigurnosti, na mesto gde upravo mogu da se oslobodim tog pritiska. Bio sam pomalo umoran. Počeo sam videti sebe kako se udaljujem. Osetio sam da se udaljujem. Nemam to iskustvo koje sam nekada imao. Vрати me nazad ka Steni, i to odmah Gospode." Hoćete li samo podići ruke i reći: "Moli se za mene, brate Branham?" Bog vas blagoslovio. To je dobro, svuda okolo. Ah, dobro je to. Bog vas blagoslovio.

"Vрати me nazad ka Steni, Gospode. Vрати me nazad. Ja se udaljujem. Ooo, ne dopusti mi da se udaljim od Toga. Neka bih...Ako jedem, neka bih jeo u blizini te pukotine. Neka bih bio blizu mesta gde pada Mana. Ja ne moram to odgonetnuti. Mana se nalazi upravo pred vratima."

66 Nebeski Oče, Ti vidiš ovu grupu podignutih ruku. Molim se da im Ti daruješ njihove želje. Neka bi sva ta pokožica koja sada počinje da ih oslepljuje, Gospode, dok kucaju njihova srca, i njihovo duhovno srce otkucava, ukloni sve sumnje, svu neveru, svu konfuziju, svu nervozu, i pitaju se šta je ovo i ono, sve te brige. Neka bi oni dražesno otkrili da je ta pokožica počela da puca dok oni udaraju molitvenim čekićem po toj Steni. Neka bi ih Hrist podigao visoko i postavio ih na vrh. I da oni mogu mahati svojim malim duhovnim krilima i da govore: "Slobodan sam. Slobodan sam." Daruj to, Oče, u Ime Isusa.

67 A sada, ima li jutros onih što su ovde, koji su u tom skloništu, a da ste bolesni, a da vi upravo ne znate kako će to da se završi, i želite se usidriti u nešto što će vam dati sigurnost, što će vam isceliti telo, i želite da budete pomenuti u molitvi?

Upravo upamtite, samo molitva; i to je sve. Da dođemo do tog mesta gde se vi možete umiriti i reći: "Danas, danas je moljena molitva vere za mene. I svaki put kada budem ulazio u tu crkvu, zapamtiću gde sam jutros

možete progutati celu Božiju Hranu, dođimo do te Stene u izmorenoj zemlji. Dođimo tamo i udarajmo po tom oltaru sve dok ta pokožica ne bude slomljena, i vaše oči ne počnu jasno videti Isusa ponovo, i da su sve svetovne brige završene. Onda će otići taj pritisak. "On je Stena u izmorenoj zemlji, i Utočište u vreme oluje," Sklonište, Nebeski odmor, za umorne. Dođimo do tog Mesta.

Pognimo glave za trenutak.

62 Žao mi je što sam vas tako dugo zadržao. Bilo je još šest stranica beleški o ovome predamnom, male misli i delovi Pisma koje sam želeo koristiti. No, vreme ističe. Ooo, mali orliću, možda neka mala devojka, neki mali dečak, ili možda neka stara osoba, ili srednjovečna, pa zašto ste vi jutros ovde? Zato što ste vi zaista jedan orao. No možda su vas brige ovog života veoma grubo udarale okolo. Izgubili ste vid. Vi niste više baš tako sigurni, gde da kročite nogom. Neka se samo sada osloni na tu Stenu! "Ooo, vodi me do te Stene koja je veća od mene." Neka bih legao na tu Stenu. "On je Sklonište u vreme oluje."

Počnite udarati na ta vrata upravo sada, lupati na vrata te Stene. On će otvoriti. I ta pokožica će spasti. I onda će vas taj pritisak napustiti, i vi se onda ponovo možete odmarati, sav pritisak je otišao. Vi možete doći u crkvu. Nije važno šta pastir propoveda o tome. Dokle god se on drži Božije Reči, onda vas nikada neće osuditi. Vi ste se Tamo usidrili. Vi ste sada u redu.

Molimo se.

63 Gospode Isuse, želim to ponovo izraziti, Gospode, kroz zahvaljivanje što postoji jedno malo mesto ovde u Feniksu, a i svuda okolo mala mesta. A ovo je jedno od onih koje, gde ja sam-gde ja mogu doći i odmoriti se. Ništa me ne uznemirava. Samo izgovaram Reči. Kakvo li je to samo mesto; slobodno, svi pritisci su nestali. Toliko sam radi toga zahvalan, Gospode.

Ooo Gospode, neka bi ta velika Stena uvek bila položena na ovom oltaru, gde bi mali kolebljivi orlići, okolo i iz grada, mogli doći i biti im predstavljeno to mesto gde će moći udaranjem stresti tu pokožicu sa sebe, da bi oni mogli uživati u tom zajedništvu, tako što će ispustiti pritisak, u ovom atomskom dobu kada je svet preplašen. Svaka nacija drhti. Nebesa drhte. A i priroda uzvikuje. I sam svet drhti jer može biti raznesen u komade. Ali mi imamo Kraljevstvo koje se ne može pomeriti. Mi imamo grad utočište-sklonište. Mi imamo Gošen, mesto gde sunce nikada neće zaći. Daruj to, Gospode. Dođimo sada ka toj steni.

64 Kao u priči o tom malom zecu, psi su bili odmah iza njega. Mogao je osetiti njihov vreli dah na svojim zadnjim stopalima. I samo još malo, još

je malo nameštala kosu. Pa, svako ko je dovoljno džentlmen trebao je reći: "Sve je u redu, gospođo. Samo nastavite. Sve je u redu."

No desilo se da je skrenula levo, i da se isprečila nekom momku, i onda, moj Bože! Lice mu je toliko pocrvenilo i spustio je dole prozor i svašta je rekao. A mala dama je samo podizala kosu i nastavila dalje. Ona...Razumete? A on je stao na sred ulice, i skoro nas je zadržao, razumete, samo da bi je dobro izgrdio.

20 Ooo, ovo je jedno užasno vreme! Nije li? Kuda mi to idemo? Čemu tolika žurba? Znali smo terati starog konja iza ugla, i sve na tenane, i živeli mnogo duže. A mi smo ista ta vrsta ljudi. A tu smo sada, Ooo, svako puši, upravo samo pučka.

Dole u Tusonu prošle nedelje zapazio sam da deca stoje. Jedna lepa devojčica, jedna lepotica, imala je nekih desetak godina. I njeni mali obrazi su bili skroz upali. A njena mala crna kosa, jedno predivno dete. I stajala je tamo i pušila cigaretu pre nego što je ušla unutra. Dakle, to dete je verovatno imalo TB, možda jedan nervni slom. Dakle, verovatan razlog zbog kojeg je pušila, i njena majka je pušila pre nje.

21 Bio sam ove godine sa Svetskom Sajmu, i mislim da su mnogi od vas takođe bili. I uživao sam u jednoj stvari, a to je bila Ambulanta. I dok su bili tamo, dokazivali su šta čini pušenje ljudima, imali su tog Jul Brinera, i vi ste bili tamo i to zapazili. I uzeli su cigaretu i stavili su je u jednu stvar, i povukli kroz to dim, i pokazali su to na jednom belom komadu mermera i obrisali taj nikotin sa parčetom pamuka pa to stavili na leđa pacova. A nakon sedam dana, imao je toliko raka da pacov čak nije mogao hodati radi nikotina iz te jedne cigarete.

A onda je doktor rekao: "Čuli ste kako ljudi govore..." I on je to onda okrenuo, i to je stavio pod jednu cev, i učinio je da se taj dim provuče kroz neku hemikaliju, i tamo je bila jedna bela pruga. Rekao je: "Evo ga rak."

A onda je rekao: "Čuli ste kako ljudi govore: 'Ja to ne uvlačim.'" Onda je on povukao jedan dim iz cigarete, samo u usta, a onda je stavio tu cev u usta i dunuo je u nju, i skoro da tamo nije stiglo ništa od toga. Rekao je: "Pa gde je sada taj rak? U mojim ustima. Progutao sam ga niz grlo. Ide niz moje grlo i pravo u stomak." I takođe, to je bila najbolja na svetu, upamtite.

A onda je nastavio govoriti: "Ljudi kažu: 'Koristimo filter ili muštiklu.'"

22 Čuli ste već to: "Tako puši čovek koji razmišlja," ili neka vrsta slogana. Ako taj čovek uopšte razmišlja, on onda uopšte neće pušiti. Uh-huh. To nije čovek koji razmišlja; to je čovek koji ne misli, koji će pušiti.

No, on je izvukao tu cigaretu. Rekao je: "Dakle, vidite, jedino u čemu je stvar je to što javnost nije dovoljno pametna da to shvati, a opet mi bi

trebali biti inteligentni ljudi." Rekao je: "Ako ne pušite, onda nemate takve rezultate. A kada pušite, morate imati katran da bi mogli pušiti. A katran je mesto gde se krije rak. Potreban je katran da bi se moglo pušiti." I rekao je: "Jedino što preostaje je da ih pušite sa filterom na njima. A onda pušite tri cigarete da bi imali zadovoljstvo jedne. A opet dobijate istu količinu toga upravo isto." Razumete? A Američka javnost želi zeca iz šešira. Oni su to dobili. Tako je. Tu ste vi. Razumete?

23 A onda kada su izvadili tog pacova napolje. Izvadili su jednog napolje, na svakih sedam dana. To je bila najužasnija stvar koju sam ikada video. Tamo je bio jedan veliki krupan momak koji je sedeo pored mene, rekao je: "Fijuu," curio je znoj sa njega. Rekao je: "Kako strašno!"

Pitao sam: "Da li pušite?"

Rekao je: "Da."

Tu ste, a opet, mi nastavljamo pravo dalje sa time. Zašto? Mi pokušavamo naći nešto za umirenje, neki anestetik. Vidimo kao da je svet dospeo u jednu nedostižnu brzinu, i ja ne znam-ne znam šta oni žele.

No, postoji jedan Hrišćanski anestetik. Postoji opijum koji dolazi od Ljiljana. A Hrišćanska Crkva ima opijuma, i on potiče od Ljiljana iz Doline. Uh-huh. Ublažava svaku bol. I onda je s time završeno, kada vi uzmete taj Hrišćanski opijum. To novo VINO koje su oni imali na Dan Pentakosta, vidite, to ublažava bol.

24 Ljudi su toliko nadmeni i oni čine stvari koje ne bi trebali činiti. Umesto da pokušaju da se otarase razloga za to, oni samo pridodaju nove razloge tome. Vi nikada ne možete pronaći lek dok se ne otarasite uzroka.

Čovek pokušava pronaći nešto što će ga zadovoljiti, i on je žedan. A Bog ga je načinio takvim da žedni. Tako da je on bio načinjen takvim, ali Bog ga je tako načinio da bi on bio žedan Njega. No on to pokušava zadovoljiti, i da ugasi taj sveti poziv u sebi sa stvarima ovog sveta. A mi nemamo pravo da to učinimo. Dakle, tako da ljudi konstatno čine pogrešne stvari. Umesto da se dođe do mesta da se otarase uzroka, mi pokušavamo to ugasiti anestheticima, alkoholom, pušenjem, i dodajući još više tome gomilajući to sve vreme, i čineći to još gorim. A sve to samo proizvodi pritisak. To čini da bude samo još gore sve vreme. Ne tako davno...

25 Svi vi možda znate da ja puno pucam u metu i lovim. To je ono što mi je hobi. A neka braća su otišla u Kompaniju Weatherby u uzeli su model Vinčester 70, što neki moji partneri iz lova i ovde neki to znaju. Ali ona je preimenovana na Weatherby magnum. 257. Aet Vilson je dao Bili Polu tu pušku, a on je levoruk. I imala je jedan zavrtnanj, i on je to upravo dao meni.

A jedan drugi momak je naišao i rekao: "Ti nisi bio kod Weatherby,

vam." Rekao je: "Želim uzeti svoj tekst za večeras preko iz Jova. 'Gde si bio kada sam postavljao temelje sveta, kada su jutarnje zvezde klicale zajedno i sinovi Božiji uzvikivali od radosti?'"

Slušao sam sve te propovednike tog dana, kako su oni postavili Hristov život u Pismu, kako predivno. A ja sam mislio da je tamo trebao da govori neki zaista dobar govornik. Pomislio sam: "Taj stari druškan što jedva ide."

Dakle, on uopšte nije govorio o onome što se dešava na zemlji. On je govorio o onome što se dešavalo na Nebu. I on Ga je uzeo tamo davno iz vremena miliona godina pre postanka sveta i doveo Ga je do horizontalne duge i do drugog Dolaska. I dok je on o tome govorio dve minute. Dok je to činio, Duh je došao na njega. Skočio je u vazduh i počeo stepovati potpeticama rekavši: "Slava Bogu!" Rekao je: "Nemate ovde dovoljno mesta za mene gde bih mogao propovedati," otišao je poskakujući sa podijuma.

Pomislio sam: "To je ono što ja želim. Ako će to učiniti jednom starom čoveku da se tako ponaša, šta bi to tek učinilo meni?" Obnavlja njegovu mladost! Pa, on je imao više mesta nego što ga sada mi imamo ovde, hor i svi ostali, a opet nisu za njega imali dovoljno mesta da bi ga zadržali kada je Duh pao na njega. Rekao sam: "To je ono što ja želim. To je ono što ja želim."

60 Taj stari orao, on dobije pokožicu preko svog lica i glave kada ostari. Jedva može jesti. Postane tako jadan; njegova usta se više ne otvaraju kako treba. Postane skoro slep. I kada ta pokožica dostigne do određenog mesta preko njegove glave, kažu da odleti visoko u vazduh, i sleti negde, i udara glavom o kamen, da bi svukao tu pokožicu, ako bi uspeo. I on okrene svoje oči i pogleda nazad. I onda udara pokožicu. Ooo, ona mora spasti. Ona mora da se svuče. Ako se to ne desi on će onda umreti. On mora da svuče tu pokožicu sa lica i usta. I on udara glavom po jednoj strani pa po drugoj strani. I on udara sve dok on udaranjem ne skine tu pokožicu. I kada on udara po steni dok ne spadne pokožica, onda on klikće, i maše svojim krilima, i raduje se zato što zna da će dobiti novo perje, ponovo će jesti svoje vitamine; on će obnoviti svoju mladost. I razmišljao sam: "Kako je to samo predivna stvar za tog orla. To je dobro."

61 Ali ja znam jednu Stenu ka kojoj čovek može doći, i može udarati, i biti udaran, dok ne nestanu sumnje, dok ne nestanu brige i staranja za ovaj svet. I kada udaranjem svuče svu pokožicu greha koja je oko njega, sve dok Krv posveti njegovu dušu, a Večni Život će sigurno doći. Onda on može sesti i ispustiti pritisak, zato što je Večni Život jedna sigurna stvar.

Ooo, orlovi, to je razlog što ste danas ovde. Vi ste orlići. No ako je ta pokožica počela zaslepljivati vaše oči, svetovne brige, ili jednostavno ne

iskustvo koje ja imam upravo sada, nešto sveže sa Neba.

56 Stari orao pravi svoje gnezdo skroz gore na litici, tako da lasice i ostali ne mogu doći do njega. A njegov denominacijski brat, kokoška, postavlja svoje na bilo koju pukotinu na ogradi, grebe nogama po dvorištu, i sve ostalo. Ali orao ne čini tako, on to ne bi mogao jesti. Razumete? On je daleko od toga. To je za njega ništa.

Ovaj orao, kada on dođe do određenog mesta, Biblija je rekla: "Obnavlja se naša mladost kao u orla." Često sam se pitao: "obnavlja se mladost," kako je to moguće?

57 Sećam se. Ovo zvuči... Uzeo sam vam već puno vremena. Ali prva pentakostalna grupa sa kojom sam ja ikada bio, bili su dve različite organizacije zajedno. A ja sam se vraćao sa pecanja i svratio sam. Video sam ta imena svuda naokolo. Ušao sam unutra i čuo užasnu buku, a ti ljudi tamo su skakali, i trčali i plesali, svuda okolo na tom mestu. Pomislio sam: "Šta li je ovo?"

I tako neko je rekao: "Neka svi propovednici večeras izađu na podijum." I tamo je bilo nas oko tristotine, i mi smo izašli gore. Otišao sam tamo i seo. Rekao je: "Dakle, nemamo vremena da vi svi propovedate." Rekao je: "Mi samo želimo da kažete svoje ime, i odakle ste."

Kada je to došlo do mene, rekao sam: "Vilijam Branham, evanđelista, Džefersonvil, Indijana," i seo sam.

I tako čuo sam neke dobre govornike tog dana. I kao prvo, znate već... Morali su skup održati na severu da bi i crnci mogli doći. Bio je to nacionalni skup, i u tim danima morali su ga održati na severu. Bilo je to otprilike pre oko dvadesetpet godina ranije, čini mi se, ili čak i više, morali su to imati tamo gore da bi i crnci mogli doći.

58 I tako te noći sam pomislio: "Moj Bože, ovaj veliki skup, ovi noćni skupovi, doći će jedan od njihovih najpoznatijih govornika." Jer, mi Baptisti, znate već, mi to tako činimo. Tako da su oni imali...

I nakon izvesnog vremena, ustao je jedan čovek u ćošku, bio je to jedan stari crnac, stari crnja, imao je u krug bele malje oko vrata. A ja sam bio otprilike, pretpostavljam, nekih dvadeset i dve godine star, dvadeset i tri. A oni su imali na tim starim propovedničkim ogrtačima, jedan onaj staromodni račvasti rep, znate već, skroz pozadi, poput laste. A stari druškan je izlazio sav mlitav na ovakav način, nekih osamdeset godina star. Izašao je napolje... Pomislio sam: "Zbog čega bi uopšte pozvali jednog ovakvog čoveka, ovde na ovakav skup, gde je sedelo oko hiljadu petsto ljudi, a onda da na takvom mestu izađe jedan ovakav govornik?"

59 Stari druškan je izašao napolje. Rekao je: "Pa," rekao je: "rećiću

pa ja ću je odneti na uštimavanje za tebe."

26 I u tom uštimavanju, nisu to želeli priznati, ali nisu je dobro uštimali. I kada su to učinili, nazad... Vi što ručno puniti municiju to znate, ta tamo iza prstena nastaje pritisak. I kada sam ja ispalio nekoliko čaura, zapazio sam da se zatvaraš povlači nazad i da je postojao tamo jedan pritisak. Dakle, znao sam da je čaura bila napunjena do svog maksimuma, tako da nije mogao dobiti pritisak odande. No nije bila ispravno podešena.

A sledeću čauru koju sam ubacio, da nije bilo Boga, izgubio bih život. To je upravo, čitava puška, ekplodirala je i raznela je drveće oko mene, upravo ovako. Visoko kao što je to ova zgrada, prasnula je crvena vatra. A cev od puške odletela je oko pedeset metara, a taj klin mi je odleteo preko glave, na ovu stranu. A i teleskop je eksplodirao ovako blizu moga oko. I nije mi ostalo ništa u rukama; sve je naprosto eksplodiralo.

Krv je tekla na sve strane, svuda oko mene, a mi smo bili jako daleko od lekara. I oni su me videli. I nisam mogao ni govoriti niti bilo šta drugo. I ja sam ovako zadržavao krv. Prestao sam je zadržavati, i potekla je na sve strane a braća su stajala tamo, pa sam ponovo to zadržao.

Rekao sam: "Gospode Isuse," u svom srcu: "Ti si moj Iscelitelj." Sklonio sam ruku. I prestalo je.

27 Dakle, u čemu je bila stvar? Puška je pokušala da ispali čauru koja ustvari nije bila proizvedena za tu pušku. Da je puška iznova bila sastavljena kod Weatherby Magnuma, ne bi eksplodirala. No pokušano je da se stavi čaura od Weatherby-a u Vinčester pušku, i nije uspelo.

I vidite te ožiljke ovuda i iznad mojih očiju, i raznelo se na petnaest komada upravo pred mojim očima. A kada je lekar pogledao u moje oko, pisao je nazad mom prijatelju, taj lekar. Rekao je: "Jedino što znam, da je Bog sedeo zajedno u klupi sa Njegovim slugom. A taj čovek je bio sa njime, tamo napolju...opisujući taj pucanj, trebalo je biti tako da čoveku ostane samo njegova donja polovina." Rekao je: "Bog je bio sa njim." I rekao je: "Ta eksplozija, komadi od nišana teleskopa, razleteli su se u petnaest komada odmah iznad očne jabučice, odmah iznad očiju." Uopšte nisam imao nikakve posledice. Nakon dva do tri dana, lice mi je izgledalo kao hamburger, bilo je skroz isušeno i upalo.

28 No šta je bilo u pitanju? To je radi toga što je bila čaura u pušci koja nije bila načinjena za nju. I nastao je veliki pritisak. Dakle, da je ta puška bila načinjena, i taj šanzher odakle je čaura ušla u zatvarač, ta komora, da je ta komora bila ispravno napravljena, ona bi izdržala pritisak. A pritisak izlazi napolje ovuda. Ali to se opustilo. A taj pritisak, čaura je bila slabija od zatvarača, i naravno, to je odletelo na ovu stranu, i izvršilo udar na pušku nazad ovim putem.

29 Cev nije bila oštećena; samo je izletela. Naravno, sve oko nje je bilo uništeno. Više se nije mogla koristiti. Ali miris se još osećao iz cevi. Vidite, to nije bilo...Dakle, da je bila prepunjena čaura, onda bi i cev bila razneta. No, vidite, u tome, najčvršći deo puške ga je vratio nazad ovamo i oslobodio bravicu. Dakle, da je bila ispravno napravljena, taj Weatherby magnum, nikada ne bi eksplodirala. Bilo je pokušano da se nešto stavi u nešto što nije tamo pripadalo.

30 Tako je to i sa Hrišćanskim iskustvom, kada ljudi pokušavaju staviti jedno hladno i formalno ispovedanje vere u Pentakostalnu crkvu, ili iskustvo, i ako osoba nije izgrađena od dna do vrha, izgrađena, nanovorođena, regenerisana. Imitatori danas idu okolo, i pokušavaju da imitiraju govor u jezicima, pokušavaju imitirati ovo i imitirati ono, te darove, ako oni nisu nanovorođeni.

Ako su oni nanovorođeni, oni ne mogu imitirati, zato što su oni sagrađeni za te stvari. Oni su rođeni, regenerisani, preoblikovani; ne samo nešto što je veštački načinjeno, kao što je rukovanje, ili imati neke emocije, i da se plesalo nekoliko puta oko oltara, i da se kaže: "Primio sam to." To je nešto što je bilo preoblikovano, regenerisano, i postalo se novo stvorenje. Onda to može podneti pritisak progonstva i stvari koje prate duhovni život. Vi morate biti načinjeni i izgrađeni da bi podneli pritisak. I samo jedna stvar to može podneti. A to je kada dođete u Božiji kuću oblikovanja i da se sve sruši dole i ponovo izgradi, jedno novo stvorenje u Isusu Hristu.

31 Bio sam tamo napolje u bolnici, ne tako davno, i išao sam da se molim za jednu damu. A tamo je bila jedna druga dama koja je ležala do nje. I video sam da je skroz nervozna, a ja sam počeo da govorim o molitvi. I rekao sam: "Pa, pognimo svoje glave radi molitve," rekao sam.

Rekla je: "Stanite samo malo! Stanite malo! Stanite malo! Povucite tu zavesu."

Rekao sam: "Dobro gospođo." Rekao sam: "Samo treba da se molim!"

A ona je rekla: "Povucite zavesu."

Rekao sam: "Da, gospođo. Da li ste vernica?"

Rekla je: "Mi smo Metodisti."

Rekao sam: "Pa, to je sigurno odraz onoga što sam pitao." Razumete? Daaa. Vidite? Daaa. Nisam je uopšte pitao kojoj loži pripada. Pitao sam je da li je vernik? Razumete?

32 Sve te lože su nas skroz zbrkale. Vi se ne možete priključiti crkvi. Tako nešto ne postoji. Vi se možete priključiti nekoj loži. Vi se možete

proćiću pored vas."

53 Rečeno mi je da postoji određena vrsta orla. Mnogi od vas što slušate moje kasete dobili ste moju poruku Kao Orao Koji Bdi Nad Svojim Gnezdnom. A ja sam proučavao orlove. Volim orlove. Znam da misle da je on jedna stara hulja, ali on je postavljen ovde sa svrhom. Kao kada bih ja...Nedavno sam rekao svojoj ženi...

Svi vi ste videli to u Life Magazinu, gde su poubijali četiri hiljade i nešto kojota prošle godine, jednostavno ih samo pobili. Dobili su dosta domaćih svinja koje su se preobrazile u divlje. Oni će jednostavno uzeti avione i mitraljeze i pobiti ih. To je ubistvo. To nije ispravno. To nije ispravno. Taj kojot nije kriv što je kojot. On mora ubiti da bi jeo.

54 Često oni kažu da on ubije jagnje ili nešto slično, na takav jedan način. Ako bi ta lenja gomila čuvara stoke koji su tamo gore...Kada te ovce mekeću, ako bi oni izašli tamo napolje i pobrinuli se za te ovce, umesto što spavaju do deset ili jedanaest sati, kojoti imaju bolje ime. Tako je. On nije Don El sa maskom preko svog lica. On je kojot. Sigurno. Video sam ljudska bića koja su gora od njega. Ali...

A i medved, uvek govore o medvedima: "On je ubica. On ubija stoku." Ja sam lovac još od dečaćkih dana, i nikada nisam video da je medved ubio tele. Naravno, on bi to učinio kada je gladan na smrt. I vi biste isto.

Upamtite, vi morate ubiti da biste jeli. I svakog dana, ako ste danas živi, nešto je moralo umreti da bi vi živeli. Vi ubijete kravu, ona umre. Ubijete ovcu; ona umre. Kažete: "Ne jedem meso." Pa, nešto je ipak umrlo. Ako jedete krompir, on je umro. To je jedan život. Ako jedete zeleni, on je umro. To je jedan život. A čovek može živeti jedino od mrtve supstance.

A sada, shvatite ovo. Ako je nešto moralo umreti u nameri da bi vi fizički živeli, nije li onda jedino senzibilna stvar da je Nešto moralo umreti tako da bi vi mogli živeti duhovno? Hrist je umro, ne jedna veroispovest, već Život koji je došao iz Hrista. Mi večno živimo kroz Hrista.

55 Taj orao je veličanstvena ptica. Nemam vremena da to sve razotkrijem, šta on sve čini, i kako pravi svoje gnezdo, na mestu gde on nije kao njegov denominacijski brat, kokoška, koja čeprka po kokošinju. On će se postarati da ništa ne smeta njegovoj deci. On se podiže daleko visoko. Tamo ga neće zgrabiti niti jedna lasica a niti njegove mlade.

Ooo, nije ni čudo što je Bog Svoje nasledstvo uporedio sa orlom! Zna li da On Sebe naziva orlom. A mi smo orlići. A orao nije lešinar. On uzima sveže meso svakog dana. Amen. Orlovska Hrana, to je ono što crkva mora imati, ne neko iskustvo od pre četrdeset godina. Jedno

Duhom, mogao bi podneti svakog Pentakostalca u zemlji, upravo tamo unutra, i osećati se kao kod kuće. I mi možemo jedni s drugima biti kao kod kuće, ne zato što sada kažemo: "Svi vi Metodisti, svi vi Pentakostalc." Kada kažete: "Svi vi Hrišćani." Amen! Ooo, to donosi unutra tu veliku stvar. A onda mi imamo zajedništvo i samo ispustimo taj pritisak. Meni se to sviđa. Onda tada ne raste pritisak. Nas nije briga čemu vi pripadate, koju marku nosite.

51 Nekada sam gonio stoku. [Prazno mesto na kaseti - Urednik.]...kod Troublesome River Valley. Ako možete proizvesti dve tone sena na tom ranču, pa onda biste mogli pustiti kravu na pašu. A neki ljudi imaju i do hiljadu pa i dve hiljade grla stoke. Grimsova je bila tamo gore, kod brane, kod Diamond Bar-a, a naše su bile stare Turkey Track. Pa, oni su imali tamo mnogo žigova, možda dvadeset ili trideset žigova, i uzduž i popreko, i udruženje je to sve imalo. A onda tamo je bila pokretna ograda koja je odvrćala stoku od državne šume, kako idete uz kanjon, i čuvala ih je tamo gore.

A onda jahači bi tuda jahali leti i izveli određeni broj bikova i krava, i tako dalje. Onda smo mi...Oni su imali te pokretne ograde a rendžer je stajao tamo da bi proveravao stoku dok je prolazila tuda. Ponekad bi se nas čitava grupa skupila kada smo vodili tu stoku gore, tokom proleća. I bilo je bukvalno na hiljade grla stoke kroz čitavu dolinu. I koliko sam samo puta gledao sedeći u sedlu sa nogama zakačenim za rogove sedla, gledajući kako taj rendžer stoji tamo. On je proveravao tu stoku dok je ona prolazila tim putem.

52 I zapazio sam da je tamo bilo oko...mnoštvo različitih žigova koji su tamo prolazili, a rendžer uopšte nije obraćao pažnju na žig. On je posmatrao tu etiketu gde je zabeleška o krvi, jer ništa nije smelo doći na tu pašu osim rasne stoke Hereford. Tako da, to su bila vaša prava kao uzgajivača. Razumete?

Mislim da će to isto tako biti i na Sudnjem Danu. Bog neće reći: "Jesi li ti pripadao Skupštinama, ili Božijoj crkvi?" On će tražiti tu etiketu gde je zabeleška o krvi. "Kada budem video Krv, proćiću pored vas." Bez obzira koji žig mi nosimo, to ništa ne znači.

Da li ste vi Hereford? Da li ste registrovani? Da li ste nanovorođeni Hrišćanin ispunjeni sa Svetim Duhom, oprani u Njegovoj Krvi? To je ono na šta će Bog gledati tog Dana, da vidi tu cedulju o Krvnoj zabelešci. "Kada vidim..." Ne kada vidim žig. "Kada vidim cedulju o Krvnoj zabelešci, onda možeš ući unutra." Amen.

Počinjem se religiozno osećati. Sada je već skoro dvanaest i trideset, a trebao sam završiti još pre oko dvadeset minuta, a upravo se počinjem osećati religiozno i to zaista dobro. Ooo, slava Bogu! "Kada vidim Krv,

priključiti Metodističkoj loži, Baptističkoj loži, Prezbyterijanskoj loži, ili Pentakostalnoj loži. Ali vi se ne možete priključiti Crkvi. Vi morate biti rođeni. To je razlog što toliko njih eksplodira. Razumete? Nastane pritisak, i eto vas. Kažete: "Pa, ja pripadam tome." Ali to ne znači...

Vi morate izrasti iz zemlje, prema gore, da bi podneli pritisak ovog vremena. Kada Bog pošalje Svoje veliko punjenje Svetog Duha tamo, bolje je da onda znate šta radite. Bolje je da se pripremite za to.

Dakle, ako ste vi samo malo dorađeni iz nečega, kažete: "Čekao sam čitavu noć taj dar," bolje je da budete pažljivi. Jer moglo bi eksplodirati, razumete, i da uzvratu vatrom.

33 Idući u bolnicu, dolazio sam tamo jedne večeri, i pozvali su me...Bio je to brat Nevil, pastir je pozvao, i ja sam se odazvao, jer sam se vraćao iz Lojevila. I bilo je rečeno da je jedna dama u ozbiljnom stanju. A ja sam otišao tamo do bolnice u Džefersonvilu, i tamo je bila ta dama. I ja...Rekli su mi: "Idi u sobu 322. Dama je bila tamo."

Ušao sam unutra. Rekao sam: "Da li je to četvorokrevetna soba?" Rekao sam: "Da li je tamo ta-i-ta dama?"

"Ne gospodine. Ona nije ovde."

Rekao sam: "Verovatno sam pogrešio. Oprostite mi."

I onda sam izašao. A jedna sestra je išla niz hodnik, i ona je pomalo bila u žurbi. Rekao sam: "Damo, možete li mi reći da li je jedna određena dama ovde na ovom odeljenju, ili gde se uopšte nalazi?"

Rekla je: "Nema vremena da se bavim takvim stvarima. I zar ne vidite da žurim?"

Rekao sam: "Oprostite mi."

34 Otišao sam do stola, a ta dama je sedela tamo za stolom, ta sestra. I rekao sam...Ona je nešto pisala. A ja sam nastavio da čekam. Pogledala me je; i nastavila je sa pisanjem. Pa, čekao sam nekih pet minuta. Rekao sam: "Dobro veče." Nije rekla ni reč. Pomislio sam: "Pa?" Rekao sam: "Možete li mi reći gde se nalazi ta određena dama? To je...Ja sam propovednik. Poslali su me ovamo u određenu sobu 322, tako su mi rekli."

Rekla je: "Pa, onda idite u sobu 322."

Rekao sam: "Damo, bio sam u toj sobi tri..."

Rekla je: "Pa zašto onda mene pitate? Idite dole na prijemnicu."

Rekao sam: "Dobro, hvala vam."

Krenuo sam niz stepenice, i stigao sam tamo dole. I pitao sam sestru na spratu. A ona nije znala ništa o tome.

A onda je naišao jedan mali doktor, prolazeći tim spratom, sa ovim stetoskopom u rukama, vrteći ga okolo i okolo ovako. Mali...Nikada nisam video tako debelog čoveka! Bio je-bio je...Iskreno, mislim da je bio širi nego viši. Hodao je...ili, "ustvari nego što je visok." I tako išao je niz hodnik i vrteo je taj stetoskop u rukama. I rekao sam: "Oprostite doktore. Možete li mi reći gde..."

Rekao je: "Da, da, to je tamo nazad u tom pravcu," rekao je.

"Hvala vam gospodine."

Otišao sam dole drugim putem. Pomislio sam: "Dakle, šta sada da radim?"

I on je otišao dole i seo za sto. I nisam video nikoga drugog. Pomislio sam da bi možda mogao otići do njega i da ga ponovo pitam. Rekao sam: "Oprostite, gospodine." A on je nastavio da gleda na nešto drugo, znate već. Rekao sam: "Da li...želeo bih znati gde je ta soba..."

Rekao je: "To je tamo pozadi tim putem."

Rekao sam: "Soba 222, ne mogu naći put kojim da idem."

Rekao je: "Upravo idite ovim putem, pa onuda. Naćićete to."

35 Šta je to? Pritisak, vidite, podiže se pritisak. Možda je došao sa operacije. Možda je mogao misliti da je imao...da ja ne bih to treba njega pitati. Ustvari, vreme za posete već je prošlo. A onda je pomislio: "Samo neki propovednik. Pustite ga da ide." Razumete?

Svet je ustvari sav izgrađen na pritisku. U jednom od ovih dana će eksplodirati. Svet je izgradio puno pritiska, a lekari ne znaju šta s time da rade. Psihijatri imaju psihijatre koji ih leče. To je tačno. Oni nemaju odgovor na to, ali ima ga Bog. Bog ima odgovor na sve to.

36 U starom Zavetu, kada je neki čovek učinio nešto pogrešno, dakle, bilo je to zub za zub, i oko za oko. I ako je određeni čovek učinio nešto pogrešno, on bi imao mesto gde bi mogao pobeći. Mislim da je Jošua napravio kuće za sklonište. I ako bi ljudi učinili nešto pogrešno, i trebali bi biti ubijeni, no imali su mesto za sklonište gde bi ta osoba mogla pobeći, u taj grad sklonište. I bio bi siguran ako ga njegovi gonitelji ne bi uhvatili pre nego što je on stigao tamo. On...Ako bi ga gonitelji uhvatili, ubili bi ga, na tom putu.

No ako bi on tamo stigao, i ako bi on učinio taj zločin ne namerno i mogao izmoliti taj slučaj, i pokazati da mu je žao što je to učinio, onda bi se mogao nastaniti u tom gradu za sklonište a gonitelji ne bi mogli ući u taj grad. Ne. On je bio siguran. Kako bi se morao taj čovek samo osećati; znati da je učinjeno nešto što je pogrešno, ali postojalo je mesto gde vi više niste morali brinuti, otići na to mesto i biti sigurni.

48 Dakle, ako mi izađemo ovde napolje i kažemo: "Ja pripadam crkvi Božijoj." Ja verujem da je ovo Božija crkva. A drugi kaže: "Ja pripadam Božijim Skupštinama," pa to bi moglo izazvati sukob. A neko kaže: "Ja pripadam Ujedinjenim." Neko drugi kaže: "Ja pripadam nečem drugom, Jedinovcima," ili šta god da je u pitanju. Ako ćete se svađati na taj način, onda ćete biti u napetosti.

49 Ali ako ste vi stigli do te Kule, bez obzira sa kojom grupom se vi nalazili, vi ste pod Krvlju. I to je jedino mesto gde vi možete imati zajedništvo, dok nas Krv Isusa Hrista, Božijeg Sina, čisti od svih naših greha. Mi onda imamo zajedništvo jedni sa drugima. Kakvo li je to samo zajedništvo! Mi onda možemo otići preko, i uzeti tu Crkvu Božiju, Skupštine Božije, Jedinicare Božije, i šta god da je to u pitanju, bez obzira šta je to. Tamo mi imamo zajedničke stvari. Mi imamo Hrista, a Hrist je to utočište. Svaki od nas, ako je neko Baptista, Prezviterijan, Luteran ili Katolik, šta god da je on, ako je on pod tom Krvlju, možete imati zajedništvo sa njime zato što ste vi jedno. Vi ste u tom Božanskom Hristovom zajedništvu. Ooo, kako je to velika stvar!

Isaija je to opisao: "On je stena u izmorenoj zemlji."

To je ova vrsta zemlje, gde je on toliko umoran, a ljudi ne znaju šta da rade. Kažu: "Pa, da li je to tačno? Da li je to tačno?" Hrist je tačan. "Da li je ovo put? Da li je ono put?"

On je rekao: "Ja sam Put."

"Šta je Istina, ovo ili ono."

Isus je rekao: "Ja sam Istina. Ja sam Put, Istina, Život." Razumete?

Mi smo prestali brinuti o tome. Taj put proizvodi pritisak. Kažete: "Da li su Metodisti u pravu? Da li Prezviterijani? Majka mi je bilo to. I moj..." No Hrist je vaš Gospod. Razumete? Bez obzira šta je to, vi proizvodite pritisak i to vas čini napetima. Razumete? Ako vi samo zavisite od svoje organizacije, koja samo pojačava napetost. A vi pokušavate da izgradite svoju organizaciju. No ako ste vi u Hristu, vi samo ispustite pritisak. Amen. Ovde je upravo hrana za sve nas. Moj Bože!

50 Jakov je kopao bunar, a Filistejci su bežali od njega. Mislim da ga je nazvao "svađa." Zaboravio sam mu ime. Šta je to? A on je iskopao jedan drugi, i oni su pobjegli od njega, i on ga je nazvao "zloba," ili tako nekako. A onda je iskopao još jedan drugi bunar. Rekao je: "Ima mesta za sve nas. Hajdemo svi unutra." Tako da mislim da se i mi trebamo okupiti oko tog trećeg bunara. Tako u...

Jedini način kako mi to možemo učiniti je pod tom Krvlju, tako da i Metodisti mogu ući unutra i da se osećaju baš kod kuće kao što to mogu Pentakostalc. Da, gospodo. Jedan Metodistički pastor, ispunjen Svetim

bili mirni, oslobođeni pritiska, jer su oni mogli proveriti i videti da su imali krv. A kada su videli krv, znali su da je On obećao da će proći pored. I nakon što su ispoštovali sve Božije upute, Bog je obećao da će ih mimoići.

Dakle, kakva li je to samo slika za današnju crkvu! Sada ću malo požuriti, ali ja upravo moramo ovo ovde izložiti, samo za minut. Danas mi neprestano prelazimo iz jedne zajednice u drugu, uzimamo svoje papire iz crkve, naša pisma, za tu drugu. Ako Metodisti ne čine nešto što vi mislite da bi oni trebali činiti; vi ćete to odneti Baptistima; od Baptista Prezbyterijanima, od jednih do drugih. Razumete? U čemu je stvar? To samo pokazuje da vi još niste stigli do te tačke. Vi još niste stigli do mesta gde biste mogli ispustiti sav taj pritisak. Razumete? Vi gledate nešto što ne biste trebali gledati. Hrišćani, idu od jedne do druge denominacije, to samo pokazuje da vi još niste došli do tog skloništa. Razumete?

46 Ponekad oni odlaze na seminare. To je sve u redu. I oni uče o Reči najbolje što to mogu. Oni se vrata kući, i oni pokušavaju govoriti tu Reč najbolje što im njihove denominacije to dopuštaju. I to je dobro. Ali to još nije to. Ne da poznajete Njegovu Reč, već trebate poznavati Njega. Njega! Pa, naravno. Nije u tome stvar koliko vi znate Reč, i kako dobru crkvu imamo, i šta sve naša denominacija znači u ovom svetu, koliko su nas puta preispitivali sa ovim, i koliko smo se mi družili sa svetom, i kakvi su sve ljudi tu dolazili. Vi ste u pitanju. Da li ste vi pod tom Krvlju? Ako ste to vi, kao pojedinac, ne mari ako su svi u zajednici neispravni, no vi ste i dalje sigurni. Vi ste pod tom Krvlju.

47 Ponekad vas Bog postavi u neku zajednicu koja je pogrešna, da bi raširili nešto Svetla tamo. Nemojte odmah skočiti, i skakutati od mesta do mesta, od jedne do druge stvari. Samo ostanite pod Krvlju. Ako idete da izjurite napolje, onda je gotovo sa vašom sigurnošću. Ostanite pod Krvlju.

"Ime mu je silna kula. Pravednik se k njemu utiče, i tamo su sigurni." Ispustite pritisak. Pogledajmo Ga u časovima kada mi znamo da su tamo ljudi koji su pod Krvlju. Mi to vidimo potvrđenim. Mi vidimo Boga i šta On čini da bi potvrdio Svoju Crkvu.

Sve je obećano kada smo mi u toj Kuli. "Sve što tražite u Moje Ime, Ja ću to učiniti. Ako vi prebivate u Meni, i Moje Reči u vama, tražite šta god želite, biće vam to dano." Kakvog li mesta! Pisano je: "Činite sve stvari, šta god činili, činite to u Moje Ime," ne činite to u ime crkve.

Kažete: "Pa, svedočim večeras radi toga što sam zahvalan da sam Prezbyterijanac. Zahvalan sam što sam..."

Zahvalan sam što sam Hristov. Razumete? "Ime Gospoda Isusa Hrista je silna Kula." Vidite? "Pravednici se tamo utiču i sigurni su." Onda, u Njegovo Ime mi imamo zajedništvo.

37 Dakle, ako je to čovek namerno učinio, pa, onda je on morao da...On, on ne bi mogao ući unutra. Ako je namerno od svoje volje ubio, njegov sud bi se održao pred kapijom. I to je...Ali čovek koji je želeo, i nije to namerno učinio...

Upravo kao što sam ja dao tip toga. Ako je čovek učinio nešto pogrešno i on zaista želi...žao mu je što je sagrašio, postoji mesto za sklonište. Ali ako on upravo nemari, onda za njega nema mesta, jer on ne želi to izbeći. On je počinio zlo, i on je to želeo, za njih nema šanse. A isto je to i danas.

A onda, bila je stvar u tome, ako je on učinio pogrešnu stvar on mora želeti mesto za sklonište. On mora želeti da bude tamo.

I to je veoma dobar tip današnje crkve i ljudi. Čovek mora želeti mesto za sklonište. Morate osetiti svoju potrebu za time. Ali ako mislite da želite voditi samo svoje bitke, samo napred. Vidite? Ali sigurno ćete biti uhvaćeni u svojim pritiscima. Ali jednog dana to će vas naći. Ali ako vi želite jedno mesto...

38 A kada čovek želi jedno mesto i nađe to mesto, on mora od svoje volje ostati tamo. Vi više ne izlazite napolje. Vi ostanite tamo, onda ste vi sigurni dok ste tamo. Ooo, kakvo li je to olakšanje moralo biti, da se nađe jedno takvo mesto. Čim vi uđete na ta vrata, a vrata se zatvore za vama, to je zadovoljstvo. Da, gospodo.

On mora želeti da tamo i ostane, bez pritužbi; da ide okolo i da kaže: "Ooo, zašto sam ikada ušao unutra?"

Dakle, to je način kako ljudi danas postupaju. Oni kažu da žele biti slobodni od briga ovog sveta, a onda oni dospeju u...među vernike, i onda oni govore: "Dakle, ako se ja moram odreći ovog, ako ću ja morati učiniti ovo, ako ću morati plaćati desetak, ako ću morati činiti ovo, i ono, i ostale stvari, kako, moj Bože! Šta?" Razumete? Onda se čovek žali, i ponovo je isteran napolje, sam sebe tamo izgura. Ali ako bi on...On mora biti zadovoljan i da se ne žali.

39 Ooo, kako samo volim da kažem ovo! Ja nikada više nisam pozeleo da izađem napolje. Ooo, to je za mene Nebo, sedeti u Nebeskim mestima u Isusu Hristu sa ljudima i ženama koji su pobegli da bi sačuvali svoje živote, od stvari ovog sveta, i usidrili su svoje duše u Nebeskom počinku. Ooo, kakvog li zajedništva! Ooo, kakve li Božanske radosti! Oslanjajući se na Njegove večne ruke, sav pritisak je nestao. Nema ni ožiljka, amen, jer sam ja siguran u Hristu.

"On je silna Kula, pravednici se k Njemu utiču i sigurni su. On je Stena u izmorenoj zemlji, Sklonište u vreme oluje." Kakvog li mesta da se bude! Ja ne vidim ništa zbog čega bih se žalio. Jedinu pritužbu koju imam,

zašto ja to nisam učinio mnogo ranije pre nego sam to učinio? Čekao sam do devetnaeste godine, negde do dvadesete. Trebao sam...

40 Neki momak se nedavno sreo samnom, mladić. I govorio sam o tom skandaloznom ponašanju tih dama na ulici, sa tom garderobom na sebi, izgledajući kao muškarci. I ja sam tu stvar baš pritisnuo. A mladić me je sačekao na vratima. Rekao je: "Samo trenutak."

I sve to vrckanje, znate već, tvist, ukrštajući noge i sve ostalo. Rekao sam: "To je ludilo." I rekao sam: "Pravi Hrišćanin, ako im je to u srcu, i ako oni tvrde da su Hrišćani, vaši rodovi pokazuju šta ste." To pokazuje samo prazninu, za ma kog čoveka i ženu koji pokušavaju zadovoljiti sebe na stvarima ovog sveta, na leševima ovog sveta; koji pokušavaju zadovoljiti tako sebe, kada je Sion pun lepote i sile. Zadovoljiti se, ispustiti pritisak, zašto biste promenili Anđeosku hranu za Egipatski luk, kao što je to želeo Izrael? Ooo, postoji mesto gde se može ispustiti pritisak! Dođite u to, i bićete sigurni kada uđete tamo unutra. Kako je to predivna stvar da se to zna! U redu. Nema pritužbe.

41 A ovaj mladić mi je rekao: "Vidite, gos. Branhame." Rekao je: "Vi ste čovek od pedeset godina." Rekao je: "Vi se ne divite ženskoj lepoti dok ona hoda." Rekao sam...rekao je: "Da ste mojih godina..." On je imao oko dvadeset i pet. Rekao je: "Da ste mojih godina, vi biste drugačije to videli."

Rekao sam: "Gospodine, propovedao sam ovo isto Evanđelje, a bio sam par godina još mlađi nego što si ti. Jednostavno sam našao nešto što me zadovoljava, nešto što je pravo, nešto za čega je sve ostalo slepo."

42 Ja sam unutar te Kule. Nemam želju čak ni da pogledam napolje. "Onaj koji stavi svoje ruke na plug i okrene se nazad, nije dostojan toga da ore." Kakvog li mesta da se uđe u njega! Da. Napolju se umire; a unutra ste bezbedni. Samo uđite unutra i ispustite pritisak. To je stvar koja treba da se učini. A Hrist je naša Kula, da, Božije određeno mesto da se bude siguran. Jošua je gradio te kuće i te gradove utočišta, a i Bog nam je izgradio grad utočište, a to je Njegov Sin Isus Hrist. "Ime Gospodnje je silna Kula. Pravedni će uteći tamo i biće sigurni."

A sada kažete: "Šta ako se tamo unutra razboliš?"

On je nosio naše bolesti, u toj Kuli u kojoj se mi nalazimo. On je nosio naše bolesti na Svome telu. Mi imamo...

"Pa," kažete: "Šta ako se umoriš dok si tamo unutra, sve te brige i te stvari?"

Svoje brige stavite na Njega. To je napisano na svakom zidu, svuda okolo, na svakim vratima. "Svoje brige stavite na Njega, zato što se On brine za vas."

Verujte u Njegovu obećanu Reč. Njegove Reči su zapisane na našim srcima. Naša srca su ploče za Njegovu Reč, kao kod Marte i Marije, i sve tako dalje. Razumete?

43 Čak vas i sama smrt ne brine ovde unutra, kada ste u Gospodu. Zašto? On je ustao iz mrtvih. Mi se ne brinemo oko toga. Smrt dolazi, kao o toj maloj sestri o kojoj smo tamo govorili. Ako je vreme da se ide, pa idemo onda. Tako je. Šta ćete vi onda učiniti? "Promenićemo ovu staru divlju lešinu koju imamo, za besmrtno telo koje je načinjeno prema slavnom telu kakvo je Njegovo." Ko ne bi zamenio ovu infektivnu kliniku za tako nečim? Recite mi nekoga ko to ne bi. Starija osoba, ili mlađa osoba, nije važno da imate čak i petnaest godina ili dvanaest, ili koliko god, smrt je pred vašim vratima. Vi ne znate u koje vreme. Ljudsko srce koje otkucava na ovakav način, mora stati jednog dana. A ono može stati i kada budete imali deset godina, dvanaest godina. To se dešava njima hiljadama svakodnevno. Ali ovde u tom...To telo koje mi treba da zamenimo za ovo, krv kroz njega ne pulsira. Već to čini Sveti Duh. Kakvog li obećanja! Da, čak i smrt ustupa.

44 Pogledajte na Izrael. Dakle, smrt je trebala zapljusnuti Izrael, a Bog je obezbedio izlaz. On je njima načinio jedno sklonište. I On je rekao: "Uzmite jagnje i zakoljite ga, i stavite njegovu krv na nadvratnike i dovratnike vrata. I kada budem video krv, proćiću pored vas." Egipat se tome smejao, no to je bio Božiji određeni put da se izbegne smrt. I onda kada su se ta velika krila smrti spustila na grad, i od grada do grada, nad čitavim Egiptom, i ta smrt je počela ulaziti u svaku kuću, i čuli su se kruci; mogu videti Izrael, upravo kako je opušten, kako se oslobodio pritiska.

Neki mali dečak je mogao doći do tate i reći: "Tata znaš, upravo sam čuo vestonošu kako trči kroz grad. Mali Džoni sa kojim sam se igrao tamo dole je mrtav. Tata, pa i ja sam tvoj prvorodenac."

Vidim kako stari otac ustaje, skida svoje naočare, kako to radi, spušta svoju Bibliju i kaže: "Dođi sine."

"Tata, pa to se širi ulicom."

"Oslobodi se pritiska sine. Dođi ovamo na minut. Vidiš li tu krv?"

"Da, vidim je tata."

"Pa, opusti se."

Dečko, ne moraš juriti ulicom brzim automobilom. Ne morate činiti te stvari. Samo ispitajte i vidite da li je ta Krv tamo. Ispusti pritisak. Ako smrt kuca na vrata, ne može ništa učiniti.

45 Nije bilo pritiska u Izraelu. Oni su mogli ispustiti taj pritisak, zato što su bili sigurni pod krvlju. Moj Bože! Te velike pashalne noći, mora da su